

"Нема власти која не слуша опозицију. Ја сам слушао. Имам право да слушам. Хоћеш да ти донесем снимке шта се говори о теби", рекао је Милорад Додик посланику Небојши Вукановићу из Српске демократске странке.

Шта је било последице? Ништа, појела маца. Министар унутрашњих послова Републике Српске Драган Лукач каже да тамошња опозиција није прислушкивана, већ да је у питању Додикова "парламентарна игра", што овај спремно потврђује. Како им Вукановић не вјерује, поднио је кривичну пријаву. Међутим, мала је шанса да стварно очекује да ће од ње ишта бити. Јер кад Лукач "на прву", без икакве истраге и провјере каже да се Додик мало заиграо, све је јасно. Неће ваљда дати оставку и тражити формирање парламентарне комисије ради утврђивања истине...

Исто је и у Србији. Додуше, полиграф је тренутно ван моде, све је "на ријеч". Министар одбране Александар Вулин изда тако саопћење против Драгана Шутановца због текста који је требао бити објављен у "Недељнику", али није, и онда мртав-хладан тврди да се не бави пресретањем електронске поште. Каква црна истрага, какви бакрачи – онако је како Вулин каже!

Иначе, он вели и да је у Јовањицу – највећу плантажу марихуане у Европи маскирану у пољопривредно добро за органску храну – ишао да окопава ротквице. Свом врховном команданту, јелте, никад није споменуо Предрага Колувију, власника оптуженог за нарко-бизнис, па Александар Вучић тврди да нема појма тко је, уопће, тај човјек иако га је више пута водио са собом у иностранство као члана привредне делегације. Што да се ради – председник Србије зна све, али не и с ким је у авиону. БИА, МУП и правосуђе увијек су ту да му потврде сваку ријеч.

